อสาร

U N S I N N I M S I N N

Wasinburee Supanichvoraparch
Curated by Nim Niyomsin

25 Nov. 2023 - 14 Jan. 2024

Unsinn im Sinn

Unsinn im Sinn is Wasinburee Supanichvoraparch's first solo ceramic exhibition in Thailand since 2014. For the past decade, his full-scale ceramic exhibitions have only been shown in Europe. In this exhibition, Supanichvoraparch traces his memory and practice from the starting point of his ceramic training and career to the present.

'Unsinn im Sinn!', (English: Nonsense in mind), is what was said to Supanichvoraparch by his ceramics teacher during his first year. Everyone was fooling around, but he was the only one who got told off. These words are something he has never forgotten. Fortunately, a year later, another teacher, who was more encouraging, revealed to him the fascination of art and showed him that everything is possible. This period was the first time he discovered the simple happiness, joy, peace, and freedom that comes from feeling clay in his hands and working freely with it. Although these reminiscences were not the reason he decided to be in ceramics, they were the turning point that started to shape his life as a ceramist.

In this exhibition, memories, good and bad, are reinterpreted. Former teaching and practice are assessed and presented through each art piece. Supanichvoraparch explores various issues from the definition of ceramics, the division of art and craft, ceramic technology and traditional teaching, and visual perception and its inferences.

Supanichvoraparch always questions and challenges what is considered a norm or typical perception and understanding. This is based purely on his natural curiosity. He wants to see all the possibilities. What if the work had been done in a different way, or if things happened differently, would history and reality as we know it be altered? The artist believes in the uncontrollable, as in life and in ceramic production, when any slight factor can affect the outcome.

The artist emphasizes ceramics as a medium in terms of its history and his personal account within its context. This exhibition allowed him the freedom to explore or revisit various methods as he was curious to see the result. New techniques were placed alongside primitive forms. What interested him is the journey and the working process, any success or mistake which, by chance, can create something remarkable or lead to a discovery.

Reevaluating his practice, 'Unsinn im Sinn', which initially sounds negative, might eventually connote the opposite, becoming the truth underlying his practice, decisions, and beliefs. Supanichvoraparch has done many things that may not seem to make sense to others but are the results of his passion and curiosity, from art and design development to an attempt to create public art and cultural awareness in his hometown.

This exhibition brought Supanichvoraparch back to the freedom and satisfaction of first exploring and working with clay. It brought him to the basics, working with his hands and feeling the material, which gave him enjoyment and tranquility. His works act as a record of life, his thoughts, and memories. They absorb all his experiences, feelings, and current state of mind. Each bit of pain, guilt, grief, happiness, and longing is imprinted within each press, tear, mark, and puncture. These sentiments are transferred directly from his hand to the work, leaving traces on the finished piece as a testimony. All the material and art pieces in this show act as an outlet and a record. They are a self-assessment and a self-documentary, a memoir of his life and the ceramic medium.

,,,,,

Wasinburee Supanichvoraparch Curated by Nim Niyomsin นิทรรศการ Unsinn im Sinn หรือ อสาร เป็นนิทรรศการเดี่ยวผลงานเซรามิกครั้งแรกของศิลปิน วศินบุรี สุพานิชวรภาชน์ ที่จัดขึ้นในประเทศไทยตั้งแต่ปี 2557 กว่าช่วงเวลาสิบปีที่ผ่านมา ผลงาน แสดงเดียวทางด้านเซรามิกของวศินบุรีถูกจัดขึ้นในประเทศแถบยุโรปเท่านั้น ชื่อ อสาร ถูกนำมาใช้ เพื่อสื่อถึงการไร้ซึ่งสาระหรือการพยายามข้ามข้อจำกัดของสสาร นิทรรศการนี้ศิลปินได้ย้อนไปถึง ความทรงจำและการทำงานทางด้านเซรามิกตั้งแต่ช่วงแรกของการเรียนการทำงานจนถึงปัจจุบัน

"Unsinn im Sinn!" (ไทย: มีความไร้สาระเป็นสาระ) เป็นประโยคที่อาจารย์พูดกับวศินบุรีในชั้น เรียนปีแรกของการเรียนเซรามิก ทุกคนเล่นกัน แต่ประโยคตำหนิกลับถูกเจาะจงมาที่เขา ความ รู้สึกแย่และคำ ๆ นี้ เป็นสิ่งที่เขายังจำได้ไม่ลืม โชคดีที่ในปีต่อมาเขาได้เรียนวิชาศิลปะกับอาจารย์ อีกคนที่เปิดโลกให้เขาเห็นถึงความเป็นไปได้และความน่าสนใจของงานศิลปะในรูปแบบต่าง ๆ ช่วง เวลานี้เป็นครั้งแรกที่เขาได้ค้นพบความอิสระ ความสนุก ความสุขที่เรียบง่ายจากการสัมผัสเนื้อดิน และสร้างสรรค์ให้เป็นไปตามสิ่งที่เขาต้องการ ประสบการณ์และความทรงจำเหล่านี้แม้ไม่ใช่จุด เริ่มต้นให้เขาตัดสินใจทำเซรามิก แต่คือจุดเปลี่ยนให้เขาเริ่มต้นการเป็นศิลปินเซรามิก

ในนิทรรศการนี้ ความทรงจำทั้งดีและไม่ดีถูกนำมาตีความใหม่ การเรียนและการทำงานที่ผ่านมา ถูกนำมาพิจารณา วิเคราะห์ และนำเสนอผ่านผลงานแต่ละชิ้น วศินบุรีได้ทำการสำรวจประเด็น ต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นคำจำกัดความของเซรามิก การแบ่งแยกระหว่างงานศิลปะและงานหัตถกรรม การสำรวจเทคโนโลยีใหม่ ควบคู่ไปกับการทบทวนการเรียนการสอนแบบดั้งเดิมมุมมองและการ รับรู้ รวมถึงความหมายที่แฝงอยู่ในผลงานศิลปะ

วศินบุรีชอบตั้งคำถามกับสิ่งที่หลายคนหรือสังคมมองว่าเป็นเรื่องปกติ ทั้งนี้เกิดจากความสงสัยที่ เป็นธรรมชาติของเขา เขาอยากรู้ถึงความเป็นไปได้ เช่น อะไรจะเกิดขึ้นถ้าผลงานถูกสร้างด้วยวิธี ที่ต่างออกไป หรือถ้าสิ่งที่เกิดขึ้นไม่ได้เป็นไปตามอย่างที่ควรจะเป็น แล้วประวัติศาสตร์และความ เป็นจริงที่เรารับรู้จะเปลี่ยนไปหรือไม่ เขาเชื่อในเรื่องของปัจจัยที่อยู่นอกเหนือการควบคุมที่เกิดขึ้น ในระหว่างกระบวนการทำเซรามิกที่สะท้อนถึงความเป็นจริงในชีวิต ไม่ว่าปัจจัยอะไรก็ตามเพียง เล็กน้อยที่มากระทบ ก็อาจทำให้เกิดผลลัพธ์ที่ต่างออกไป

ศิลปินให้ความสำคัญกับเซรามิกทั้งในเชิงประวัติศาสตร์และชีวิตของเขาที่ผูกพันอยู่กับสิ่งนี้ นิทรรศการนี้เปิดโอกาสให้เขาทำการทดลองกับกระบวนการและเทคนิคใหม่ และในขณะเดียวกัน ก็เปิดโอกาสให้เขาย้อนไปสำรวจกับเทคนิคที่เคยทำมา สิ่งใหม่ถูกนำเสนอไปพร้อมกับรูปแบบ ดั้งเดิม สำหรับวศินบุรีกระบวนการและการเดินทางมีความน่าสนใจไม่น้อยไปกว่าผลลัพธ์เพราะ ไม่ว่าจะเป็นความสำเร็จหรือล้มเหลวที่เกิดขึ้นระหว่างทางก็อาจจะทำให้เกิดสิ่งที่น่าทึ่ง หรือการค้นพบใหม่ได้เสมอ

คำว่า Unsinn im Sinn ในเบื้องต้น อาจจะเหมือนเป็นคำที่เขาถูกต่อว่า แต่เมื่อทำการพิเคราะห์ ถึงการทำงานและการใช้ชีวิตที่ผ่านมาของศิลปิน คำนี้จริง ๆ แล้วอาจจะให้ความรู้สึกที่ตรงข้าม เป็นแนวคิดที่อยู่เบื้องหลังการทำงาน ทุกการตัดสินใจ และสิ่งที่เขาเชื่อ เพราะหลายครั้งที่เขาเลือก ทำในสิ่งที่อาจจะดูไม่มีเหตุผล เพียงเพราะเกิดจากความชอบ ความเชื่อมั่น หรือความสงสัยส่วนตัว ไม่ว่าจะเป็นในด้านการทำงานศิลปะ การออกแบบ หรือแม้แต่การสร้างงานศิลปะชุมชนและการ ผลักดันให้เกิดความตระหนักทางด้านศิลปะวัฒนธรรมให้เกิดขึ้นในบ้านเกิดของเขา

นิทรรศการนี้เปิดโอกาสให้วศินบุรีได้ย้อนไปถึงช่วงเวลาแห่งความสุขและอิสระในช่วงวัยเรียน ที่เขาได้สร้างสรรค์ผลงานจากดิน ความสนุกและสงบจากการได้สัมผัสดินและขึ้นรูปด้วยมือเขา เองผลงานที่จัดแสดงเป็นเสมือนบทบันทึกของชีวิต ความคิดและความทรงจำของศิลปินงาน แต่ละชิ้นได้ดูดซับเอาประสบการณ์ ความรู้สึก และอารมณ์ที่เกิดขึ้น ทุกเหตุการณ์ ทุกความเศร้า ความเจ็บปวด ความรู้สึกผิด ความสุข และความปรารถนา ถูกส่งผ่านจากศิลปินไปสู่ผลงานศิลปะ ปรากฏอยู่ในทุกร่องรอยของการกด ขูดขีด รอยเจาะ และรอยฉีกขาด ศิลปินเลือกที่จะใช้วัสดุ และชิ้นงานศิลปะเป็นเครื่องบันทึกและปลดปล่อยผ่านกระบวนการสำรวจตัวเอง เป็นบทบันทึก ระหว่างชีวิตของเขาและงานเซรามิก

.

วศินบุรี สุพานิชวรภาชน์ คิวเรท โดย นิ่ม นิยมศิลป์

NFT (Non-functional teacup) no.1 2023 Ceramic

OMG (Oh my gourd (vase)) no.3 2023

Ceramic

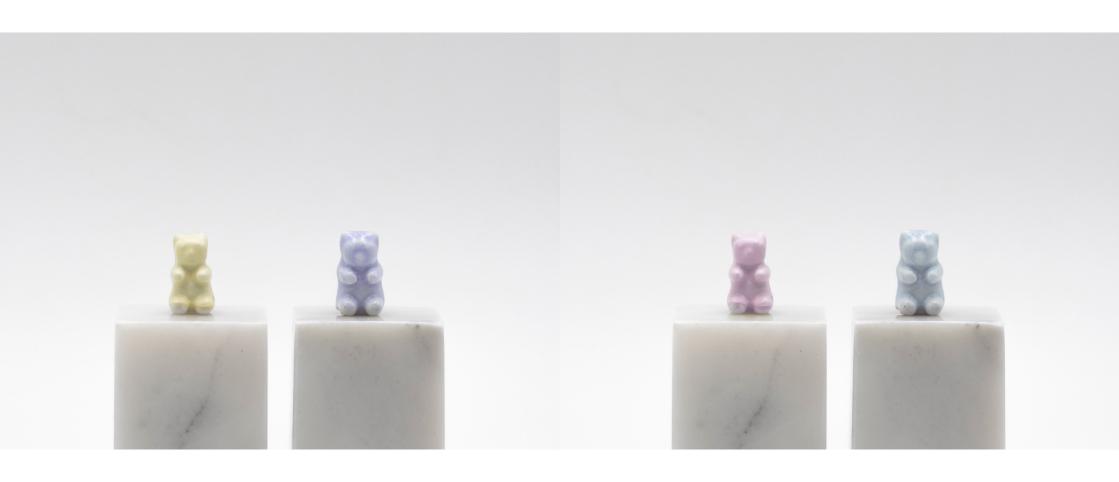

Reconstructed Meiping (Benjarong) no.1 2023

Ceramic

History maker 2023 Ceramic

BB R.E.M. (Rare earth mhee) Project 2023 Ceramic, marble

The pot to remember no.1 2023 Ceramic

Artist

Wasinburee Supanichvoraparch (b. 1971)

Lives and works in Ratchaburi, Thailand

The attribution of uncontrollable aspects has always been at the core of Wasinburee Supanichvoraparch's art practice and philosophy. His works, through a wide range of media, act as a reflection of the transience and uncertainty of life. This is not surprising, given that ceramics are his prime medium, a medium where every slight variable can affect the outcome. Sometimes, Supanichvoraparch's works even try to challenge our perception. The periphery between reality and the surreal is presented through a subtle sense of humor and irony. This results in a fascinating beauty created from layers of reality, with all factors, controllable and uncontrollable, combined.

Supanichvoraparch is a leading Thai artist and the owner of Tao Hong Tai Ceramic Factory. He has made his name through ceramic art but is also known for his photography, sculpture, installations and public art. He earned a Master's Degree in Fine Art (Ceramic Major) at Universitaet Gesamthochschule Kassel, Germany. Supanichvoraparch believes in the accessibility and sustainability of art. He is the founder of an art center, dKunst, and Art Normal, Ratchaburi's first public art event. His work has inspired him to create numerous community art projects and social activities.

Supanichvoraparch has exhibited in leading galleries and museums worldwide including Gallery of contemporary ceramic art (Germany), Michael Woerner Gallery, The Architect's House (Belgium), Yingge Ceramics Museum (Taiwan), Singapore Art Museum, Birmingham City University (UK), NEMO Bluesquare (South Korea), Bangkok Art and Culture Centre, National Gallery (Thailand) and MOCA BANGKOK.

He has participated in international art events including the 55th Venice Biennale (2013), the 3rd Jakarta Contemporary Ceramics Biennale (2014), and the 2nd Bangkok Art Biennale (2020). He has also received the Wattanakunathorn Award in 2013 and Silpathorn Award Winner for Design Section in 2010 from the Ministry of Culture, and Thailand Designer Award in 2007 from Silpakorn University.

His important art pieces are among private and public collections presented at Museum der Stadt Kassel, Hessische Landesmuseum Kassel, Shizen Lifestyle Spa Resort, Tel-Aviv, Le Meridien Bangkok, Bangkok Sculpture Center, Ratchaburi National Museum and Ministry of Culture, Thailand.

Curator

Nim Niyomsin (b. 1980)

Lives and works in Bangkok, Thailand

Nim Niyomsin is an independent curator currently based in Bangkok, Thailand. She received a Master of History of Art from Birkbeck, University of London (2009), and a Master of Business Administration, Southeastern Louisiana University (2003). She also enrolled in curatorial and art courses at the Central Saint Martins, University of the Arts London. Niyomsin specialises in contemporary art, photography, and public art events.

Prior to working independently, she worked in galleries in Bangkok, the Artist Pension Trust, and Horniman Museum and Gardens in London. She curated her first shows of Thai artists in several art spaces in London.

Moving to Bangkok, from 2014-2017, she worked as the Marketing Department Manager for international art and culture at the Emporium & EmQuartier, organising public and international art festivals and other cultural events. She then decided to focus on art and curating and became a full-time independent curator.

Seeing the underlying division in the local art scene, her challenge lies in curating the shows of artists who may not usually work together. This also includes a collaboration with others from non-art sectors. Another aim is to encourage artists' careers and curate shows of talented and underrepresented artists.

Niyomsin has been working as a curator for many art institutions and international organisations, including of MOCA BANGKOK, Ratchadamnoen Contemporary Art Center (Bangkok), Tang Contemporary, PhotoBangkok, HOP – Hub of Photography (Bangkok), 1PROJECTS (Bangkok, Singapore), 333Anywhere (Bangkok), SAC Gallery (Bangkok), Objectifs – Centre for Photography and Film (Singapore) and Forty7 Gallery (London). She has written for magazines such as Fineart Magazine (Thailand), Why Magazine (England), and the Bangkok Trader.

